

BARRY ATSMA IN 'ANGELS IN AMERICA'

„Het is niet voor niets nu al een klassieker”

door ESHTER KLEUVER

AMSTERDAM, vrijdag
Een knap koppie, getalenteerd, een fijn gezin en werk bij de vleet. Barry Atsma lijkt zo op het eerste gezicht volledig in balans, en juist daarom vermoedt hij dat regisseur Ivo van Hove hem de rol van Joe, een getrouwde man die worstelt met homoseksuele gevoelens, heeft toegewezen. Zo'n jongen die het van buiten helemaal voor elkaar lijkt te hebben, terwijl hij van binnen flink twijfelt. Dat ziet de acteur ook bij zichzelf terug. „Het lijkt alsof ik precies weet waar ik mee bezig ben, maar zo voelt het echt niet altijd. En hoe ouder ik word, hoe onzekerder, lijkt wel.” De komende weken is hij bij Toneelgroep Amsterdam te zien in 'Angels in America'.

De toneelvloer van de Amsterdamse Stadsschouwburg is volkomen leeg. Geen rekwisieten, meubels, niets. Hier moeten de acteurs van Toneelgroep Amsterdam het de komende tijd mee doen. Barry Atsma demonstreert wat er gebeurt als je een flinke afstand moet overbruggen, terwijl je je nergens achter kunt verschuilen. Hoe lastig het is om je te verhouden tot zo'n grote, lege ruimte. Toch denkt de acteur dat dit gebrek aan decor het stuk vooral ten goede komt. „De concentratie ligt nu volledig bij de scènes, de tekst en het spel. En dat verdient het stuk van Tony Kushner ook. Zijn teksten zijn komisch en scherp. Het is intens grappig, maar ook snoeihard en ontroerend. Het is niet voor niets nu eigenlijk al een klassieker.”

Slachtoffer

Wie de titel 'Angels in America' hoort, denkt automatisch aan de jaren tachtig, aids en homoseksualiteit. Het stuk van Kushner speelt zich tenslotte af in het Amerika van de aartsconservatieve Reagan, in een tijd dat de nieuwe ziekte aids wild om zich heen greep. Vooral mensen binnen de homogemeenschap leken in eerste instantie het slachtoffer van deze 'epidemie' en te zien is hoe een groep New Yorkers hiermee omgaat.

Een sterk tijdsbeeld dringt zich als vanzelf op, maar de 35-jarige Atsma verzekert dat de voorstelling wel degelijk ook

over het hier en nu gaat. „Toevallig gaat het in het stuk over aids, maar mensen worstelen in iedere tijd wel met bepaalde angsten en veranderingen. Ook nu leven we in een tijd van angst, waarbij we noodgedwongen een bepaalde ontwikkeling doormaken. Ik herinner me nog precies waar ik was tijdens de aanslagen van 11 september 2001. Ik dacht op dat moment echt dat de wereld ten onder zou gaan. Dat er overall enge mannen met baarden rondliepen die ons wilden vernietigen. Nu, jaren later, denk je daar veel genuanceerder over en besef je dat we uiteindelijk toch met elkaar verder moeten. Maar dan zal iedereen toch eerst wat oude ballast moeten afwerpen.”

Verlangen

Barry Atsma, die inmiddels ook bij een groter publiek bekend is door rollen in tv-series als 'Rozengeur & Wodka Lime', 'Circus Waltz' en 'Voetbalvrouwen', speelt in de voorstelling de rol van Joe; getrouwd, mormoon en nog in de kast. „Het is een nogal conservatieve jongen die ineens volledig van zijn sokken wordt geblazen door zijn eigen gevoelens. Hij blijkt namelijk een onbedwingbaar

verlangen naar mannen te hebben. Dat past echter niet in zijn plaatje. Buiten- en binnenkant zijn bij hem twee heel verschillende dingen en dat is ook meteen het moeilijkst om te spelen. Dat innerlijke gevecht, hoe geef je dat vorm op toneel?”

Atsma wisselt film, televisie en toneel het liefst zo veel mogelijk af. Het theater zal hij echter niet snel opgeven, al realiseert hij zich wel degelijk dat het een lastig vak is. „Toneel lukt vaak niet. Het is een ingewikkeld proces, waarbij uiteindelijk slechts twee van de tien voorstellingen echt goed zijn. Maar daar doe je het dan toch voor. Psychisch spoort dat misschien niet, maar toch. Het fijnst voelde ik me tijdens het maken en spelen van 'Denne', een solo gebaseerd op mijn gehandicapte broer Rimmert. Dat zou ik vaker willen doen. In de toekomst zou ik me graag verder willen ontwikkelen als regisseur, zowel op het gebied van theater, als film en televisie.”

'Angels in America' van Toneelgroep Amsterdam staat t/m 31 mei in diverse theaters.
Info: www.toneelgroepamsterdam.nl.



■ **Barry
Atsma:**
„Hoe ouder
ik word, hoe
onzekerder,
lijkt wel.“

FOTO: JAN
VERSWEYVELD

